

Poprad 29. 2. 2008

BOH STVORIL TATRY

"Lebo takto hovorí vysoký a vznešený, ktorý obýva večnosť, ktorého meno je Svätý: Bývam na výsosti a na svätom mieste a s tým, kto je zdrteného a poníženého ducha, oživujúc ducha ponížených a oživujúc i srdce zdrtených."

Iz.57.15

ľuďom, ktorí prišli, dozvediac sa o nás a našej misii z letáčikov. Tiež mali možnosť počuť, ako má vyzerať život človeka oddaného Bohu, ktorý prebýva na svätom vrchu a chce bývať s nami, hľadá nás a čuduje sa, prečo nie sme tam, kde nás chce mať, kde máme podľa Jeho plánu byť. „Lebo takto hovorí vysoký a vznešený, ktorý obýva večnosť, ktorého meno je Svätý: Bývam na výsosti a na svätom mieste...“ / Iz.57.15/ Pretože, keď budeme bývať s Bohom, nikdy z nás nebudú bezdomovci. Kde je Boh, tam je slávne zhromaždenie bez ohľadu nato, či sú tam stovky ľudí, či len dvadsiati. Stačí, keď bude len jeden človek plus Boh s ním, lebo veď aj Mojžiš bol s Bohom sám na

Po štvrtkovej misii v Rožňave, zapálení nádhernými zážitkami z predchádzajúceho večera a povzbudení počutými svedectvami, pokračovali sme nasledujúci deň v meste pod Tatrami. V popradskej Redute, kam sme opäť po čase zavítali naplnení radosťou, večer v piatok 29.2.2008 začalo slávnostné zhromaždenie za účasti niekoľkých nových ľudí. Miestnosť bola príjemne vyhrievaná, zneli krásne Boha oslavujúce piesne – chvály „hrmeli sálou“ a pastor

smelo kázal Slovo Božie nám všetkým zúčastneným, ktorí sme prišli z Košíc i novým mladým

ABY SI VEDEL, ČO TI PATRÍ

vrchu. Nemáme byť všade a nikde, robiť všetko a zároveň nič, ale máme byť v Božej prítomnosti a robiť všetko pre Pána. Dávať pritom pozor na všetko okolo seba, byť obozretní ako surikaty, tie milé zvieratká v prírode, ktoré sa postavlia hrdo a smelo a sledujú situáciu vokol, akoby vyšli zo seba a venovali sa tomu, čo je pre nich dôležitejšie – ochrana spoločnej skupiny surikát. I my máme vyjsť zo seba a žiť s Bohom, mať tú správnu hierarchiu hodnôt, prebývať v raji, v Edene, na výsosti, kde je Boh a byť vždy pripravení na druhý príchod nášho Pána Ježiša Krista. Máme bývať na vrchu radosti, na vrchu nebeskej slávy s Bohom, nemáme

byť tzv. bezprizornými „pobehajmi“ a behať hore dole. Boh chce, aby sme bývali nie vo svojom, ale v Božom dome a nebývať sami v sebe, ale bývať v Bohu a vtedy nájdeme i samých seba. Boh nás miluje a Jeho vôľou je, aby všetci boli zachránení. Všetko, čo stvoril, stvoril, aby sme to mohli používať na Jeho slávu. Ešte i Tatry Boh stvoril, aby sme vedeli, čo nám patrí – prebývať na výsosti s naším Pánom. Hallelujah!

Spod Tatier sme sa vrátili domov s novými poznáním, s novými zážitkami, s elánom pustiť sa čo najskôr do ďalších evanjelizácií a naplniť tak slová nášho Pána Ježiša Krista z Evanjelia svätého Matúša, ktorý keď videl zástupy ľudí, túžiacich po Jeho dotykoch, uzdraveniach, po tom, aby mohli byť s Ním spolu v jednom košari pod vedením jedného pastiera,

posiela svojich učeníkov, aby zhromaždili tieto rozptýlené zástupy do jedného košara. Aj my sa neprestajne modlíme za celé naše Slovensko, aby sa radostná správa o tom, že náš Pán Ježiš Kristus žije i dnes, i dnes koná zázraky, uzdravuje, odpúšťa a dáva svojim deťom nekonečne dobré dary i v tomto živote a nakoniec aj večný život s Ním v nebi. Naš Pán chce byť pastierom všetkým roztrúseným, Jeho ľuďom hľadajúcim lásku a od nás chce, aby sme týchto ľudí „pozbierali“ a sústredili do Jeho cirkvi, kde ich môže žehnať, obdarúvať, bývať s nimi už teraz na výsosti a raz nakoniec vo večnej sláve. A preto sme boli dnes večer tu v Poprade, včera v Rožňave a pôjdeme ďalej a s radosťou budeme činiť Jeho vôľu. Boh nás k tomu žehnaj. Hallelujah!

Ing. Olívia Illárová